

DEN SKANDINAVISKE

Winnipeg

CANADIENSAREN.

Löp. No: 19. Arg. 3.

WINNIPEG, MANITOBA, DEN 30 MARS 1889.

Lösnummer 5 cents. No: 3.

Canadas Historia.

Kap. VII.

Vår Regeringsform.

I. Det Parlamentariska Systemet.

Konstitutionen af „Dominion of Canada“ innefattas i en Lex antagen af det Britiska Parlamentet för att befästa konfederationen och känd under namnet. Britisk-Nord Amerika Akten af år 1867. Genom denna handling, som vi redan sett, hafvo de fyra äldsta Provinserna i Britiska Nord Amerika (med tre sednare tillägg) forenade till hvad man kallar Federationen eller Federala Unionen, lydande under Britiska Kronan, och styrd såsom en del af Britiska Konungariket, något liknande det sätt efter hvilket befolkningen af de Britiska Öarna är styrd. Det måste likväl ihågkommas att den Britiska Konstitutionen är till en del en öskriften lag, medan Canadas Konstitution till större delen ingår i Konfederationens Akten, som den Britiska Nord Amerika lagen och så kallas. Genom den sistnämnda lagen har drottningen den herskande makten, ehuru den exekutiva myndigheten utföres af General Guvernören öfver Canada och hans rådgifvare Ministeren, som vid tillfället innehar Parlamentets förtröende. General Guvernören utnämnes af Drottningen (vanligen för en tid af fem år), ehuru hans lön 50.000 dollars om året — utbetalas från skattkammaren i Canada. Han är „Kommandör en Chef“ för Militären och sjötrupperna i Canada och har makten, i Drottningens namn, att upphäffa en juridisk dom; att sammankalla, öppna, uppskjuta och upplösa Parlamentet; att bifalla och förkasta eller hemställa till Kungligt afgörande, alla beslut som passerat båda Husen och att i samråd med sin Minister utnämna vice Guvernörerna. Senatens, Domare och öfriga regeringsanstämman. General — eller Dominion Parlamentet består af General Guvernören, representerande Drottningen, ett Överhus eller Senaten och ett Underhus. Dessa samfälligt innehafva den Legislativa myndigheten med utslutande jurisdiktion öfver sådana ärenden som „Stats-

skulden och egendomen, handel och näringar, anskaffandet af penningar för Dominion — sätningen genom lån eller beskattning, postverket, milisen, fiskerierna, sjöfarten, bankerna, myntet, myntningen, konkurs lagen, äktenskap och dess upplösning, kriminal lagen, allmänna arbeten — och till sammans med lokala legislaturerna — öfver jordbruket och immigrationen“. General regeringen har också uppsigten öfver penningarna, inftutna for tullen och accisen i Dominion hvilka bilda en gemensam Inkomst Fond ifrån hvilken utbetalas utgifterna för allmänna embetsverk, intresset på statskulden och öfriga omkostnader tillsammans med understöden som betalas till de lokala styrelserna. General Guvernörens rådgifvare. Ministerna eller som den också kallas Dominion Kabinettet, administrationen, statsrådet för Canada eller personligen — såsom regerings eller stats ministrar — består vanligen af tretton medlemmar, en hvar af dem, med undantag af ordföranden i Rådet, innehafvande uppsigten öfver någon af de Departementen i hvilka arbetet för Regeringsmaskineriet är fördelat. Hvar och en af dessa Ministrar måste vara medlem antingen af senaten eller Underhuset och ansvarig till Parliamentet och landet för sin del i administrationen af de allmänna äffärens. Senaten hvars medlemmar äro utnämnda af kronan för liftid — på förslag af Statsrådet — genom General Guvernören, består för närvarande af sjuttiofyra medlemmar, fördelade som följer: Ontario 34, Quebec 24, Nova Scotia 10, New Brunswick 10, Prince Edwards Island 4, British Columbia 3, och Manitoba 2. Talmanen i Senaten utnämnes af General Guvernören. Underhuset, hvars medlemmar ej behöfva besitta någon fastegendom och nödvändigtvis bo inom valdistriktet eller i Provinserna, ehuru de måste vara Britiska undersåter, består af tvåhundra elfva medlemmar, fördelade som följer: Ontario 92, Quebec 65, Nova Scotia 21, New Brunswick 16, Prince Edwards Island 6, British Columbia 6 och Manitoba 5. Sextiofem är det bestämda antalet för Quebec (konfederationens akten tillåter ej någon tillökning) och hvarje Provins — efter tio års folkräkningen — är berättigad till representation i Parliamentet i samma pro-

portion till sin befolkning, som talet sextiofem står till folkmängden i Quebec. Underhuset väljes för fem år och kan upplösas när som helst af General Guvernören. I Underhuset ensamt kan penninge anslag afgöras och de måste först vara rekommenderade af General Guvernören. Till hvarje Provins utnämnes en vice Guvernör, som håller embetet i fem år. Hvarje Provins har också sin Legislatur, bestående af en eller flera afdelningar. Tre Provinser, nämligen Ontario, Manitoba, och British Columbia hafva hvar sin Legislativa Församling (Assembly), alla de öfriga hafva dragit att till sitt Legislativa maskineriet tillägga en andra kammare kallad det Legislativa Rådet (Council). De lokala Legislaturerna väljas för en tid af fyra år; och såsom t. ex. i Ottawa, finnes det en Regeringsminister med skilda departement, hvilka presidieras öfver af medlemmar i den Provinciala Exekutiva Församlingen. I Ontario består det Exekutiva Rådet af sex medlemmar, nämligen Justitie Ministern, Ministern för Undervisningsverket, Kommissionsären för allmänna arbeten, Provincial Skattministern och Kommissionsären för Jordbruket (forenads) samt Provincial Sekretären och Registratören (forenade). De lokala Legislaturerna hafva rättighet att pålägga direkta skatter för Provinsens behöf; upplåna penningar på Provinsens kredit; inträtta Municipala institutioner; bestämma om civil- och egendomsrätt; skapa lagar om sättsväsendet; etablera Reformskolor, allmänna fångelser, Dårhus etc.; utföra lokala arbeten eller bevilja kompassier tillståndsbref att utföra sådana inom Provinserna; stifta lagar angående undervisningen och hanhafva administrationen deröfver. Både Dominion och Provincial Parlamenten måste sammanträda årligen. Medlemmarna i Underhuset och i de flesta Provincial Legislaturer väljas medelst omröstning. Elektorerna måste vara min af myndig ålder och Britiska Undersåter aptingep gerom börd eller naturalisation samt innehafvare af egendom eller årlig inkomst (med undantag af lokala Legislaturerna). I afseende å hvar val är landet fördelat i distrikter af hvilka hvar och ett — i de flesta

fall — väljer en medlem. Praktiskt taget är det elektorerna som styra landet emedan de välja medlemmarna till Underhuset och de lokala Legislaturerna — och dessa medlemmar — genom sina stämmor i Parlamentet bibehålla i eller utstötta Statsministern från sina embeten. Sålunda åtnjuta Canada i likhet med de Britiska Öarna Ansvarig Regeringsform, med hvilket förstas att Regeringen är ansvarig till folket, genom Parlamentsmedlemmarna som de välja för att utföra sina önsknings.

(Forts.)

Nagraskildringar

från en resa genom ett svenskt nybygge.

Sedan jag under de snöiga vinterdagarna vistats i de nya engelska nybyggena i den östra delen af Assiniboia, gjorde jag en resa österut till Winnipeg, hufvudstaden i Manitoba, till hvilken stad jag hade omkring 235 mil.

Den 13 Mars anlände jag till den vackra järnvägsstationen och handelsplatsen Moosomin, belägen efter Canada Pacific järnvägen och 219 mil väster om Winnipeg.

Vid anländandet dit kunde jag säga, hvad Salomo sade för 2900 år sedan: „Vintern är förliden — den har gått sin kos“ (Hög. M. 2. 11).

Vägen hade inträdt och icke så få valt voro besädda. Eftersom min uppgift var att utså det andeliga livrets sid, måste jag äfven taga fasta på tiden.

Efter 9 mils resa med järnvägen åt öster, stannade jag vid Fleming. Här var ett litet svenskt nybygge, hvilket jag hade fått i uppdrag att besöka. Tre mils resa norrut och jag befann mig hos en svensk familj. Det var familjen Tidqvist. I detta hem anordnade jag äfven om predikan på aftonen. De hade nu icke haft någon predikant hos sig sedan förliden sommar, då de hade ett par besök. Dagen derpå gjorde jag besök i flera familjer. Hvad jag önskade, var att lära känna deras andeliga ståndpunkt samt få meddelas dem någon andlig nådegåfva. Vi fingo så samlas omkring Guds ord och nedkalla hvars sigelse öfver oss; en önskan uttalades att de ofta måtte få sådana

stunder. Hvad beträffar dessa kära landsmans ekonomiska eller lekamliga ställning, så, efter hvad jag kunde finna, var den ganska god samt sig lofvande ut. De hade i första rum valt sig en skön trakt och hade endast fem mil (det längsta stofståndet) till Flemings station och 8 mil till Moosomin.

Landet var till största delen fiskt dock på några ställen litet kuperadt. Efter hvad desse (skandinaverna) sade och äfven de engelske nybyggarna hade de fått en god skörd förliden år. Hvetet hade betalats med ända till \$1.21 per bushel på handelsplatsen Moosomin. Äfven i Fleming fingo de högt betaldt för hvad de der afyttrade.

Somliga af våra landsmän hade redan uppfört åt sig rätt goda hus för nämligen Herr Tidqvist. Som här fann godt land att upptaga tätt in till dessa skandinavers upptagna, önskade de, att några mera skandinaver ville passa på tillfället och slå sig ned der, ty landet der upptogs fort. Det skulle vara glädjande om några flera skandinaver bosatte sig här, ty då kunde de kanske oftare få besök af predikant och voro icke så få när de samlades omkring Guds ord.

Sedan jag nu vistats här ett par dagar begaf jag mig på aftonen den 15 ned till Fleming, hvarifrån jag på Lördagsmorgonen fortsatte resan till Winnipeg, dit jag anlände på eftermiddagen. „Huru kosteligt är det icke när bröder bo endrigteligt tillsammans“, säger psalmsångaren; och något af detta erfor jag under de få dagar, som jag vistades i Winnipeg. De mest oförgätliga voro de då vi fingo samlas omkring Herrens sanningar, ty han är icke fönnvande, hvarst några samles i hans namn. Då nu åter en resa fore-tod mig, måste jag skiljas från brödrakretsen och endast förbunden med den till anden satt jag i järnvägskupén och så bar det af åt väster.

Till sist en hjertligt kät helning till alla de skandinaver jag under resan besökt. Må Gud rikligen väligna eder alla med sin Ande och råd. „Herrens namn är en befäst stad. Dit flyr den rättfärdiga och får skygd“ (ordsp. 18: 10).

S. Rydberg.
Predikant.